AMINOFF, Torsten Gustaf, soome keeleteadlane, sünd. 1. III 1838, surn. 18. VIII 1881 ukj. A. põlvneb vanast soomestunud vene bojaaride soost. Noore sõdurina sattus A. Eestisse, kus sugenesid tal esimesed suhted eesti keelega ja ärkas üldse keeleline huvi. Hiljemini astus A. Helsingi ülikooli õppima humanitaarteadusi ja omandas 1873 dr. phil. astme. A. on teinud pikemaid uurimismatku kodumaiste ning välissoomlaste aladele ja votjakite juurde. Eesti seisukohalt on A. tähelepandav eesti-soome teaduslikkude suhete edendajana. Fr. Kreutzwald'i teose „Eestirahva ennemuistesed jutud" jaoks koostas ta „Virolais-Suomalainen sanakirja" (Helsingi, 1869), kus peale tõlgete on osalt toodud ka eesti sõnade etümoloogiaid. A. pooldas eesti ja soome uute kultuursõnade moodustamist võimalikult samast tüvest, nii et keeled võiksid teineteisele enam läheneda.

T. Aminoff, Slägten Aminoff (1898); Kansallinen elämäkerrasto I (1927). *P. A.*

* **ANDERKOPP, Ado,** poliitikategelane ja ajakirjanik, oli „Vaba Maa" peatoimetaja kuni 1929. A. toimis sise- ja kohtuministrina apr-st 1930 veebr-ni 1931 O. Strandman'i kabinetis, 1932. a. veebr-st juulini J. Teemant'i ja juulist nov-ni K. Eenpalu kabinetis, nov-st 1932 maini 1933 samal kohal K. Päts'i (vt. neid ka *Suppl.*) valitsuses. Ka oli ta III—V Riigikogu liige tööerakonna rühma juhtiva tegelasena ja a-st 1932 tööerakonna, rahvaerakonna jt. liitumise järel rahvusliku keskerakonna riigikogurühma liige. A. kuulus 1936—37 riigivanem K. Päts'i poolt moodustatud ja juhitud komisjoni, kes koostas uue Põhiseaduse eelnõu kava, mis pärast läbivaatamist valitsuses esitati 1937. a. riigivanema poolt Rahvuskogule ja võeti seal uue Põhiseaduse arutamisel aluseks. A-l 1937 oli ta advokatuuri ja kohtu esindajana Rahvuskogu II koja liige ning samas kojas Põhiseaduse üldaruandja. A. valiti veebr-s 1938 Põhiseaduse elluviimise rahvarinde kandidaadina Riigivolikogu liikmeks Tallinnast ja apr-s Riigivolikogu 1. abiesimeheks. Vandeadvokaadi töö kõrval on ta pikema aja kestel võtnud juhtivalt osa mitme spordiorganisatsiooni tegevusest, olles spordiseltsi „Kalev" esimees a-il 1920, 1921, 1923 ja a-st 1934, E. Spordi Keskliidu esimees 1933—34 ja seejärel abiesimees, Jalgpalliliidu esimees a-l 1916 ja a-st 1930, E. Olümpiakomitee juhatuse liige asutamisest a-st 1920, Kehakultuuri Sihtkapitali valitsuse abiesimees a-st 1935. Tallinna Vabatahtliku Tuletõrje Ühingu esimees on ta olnud 1926—39 ja Kaitseliidu Vanematekogu abiesimees a-st 1925. Ka on A. olnud Kaubandus-Tööstuskoja juriskonsult alates 1930 vaheaegadega ja a-st 1933 pidevalt, kaubandustööstuse a./s-i „Kreenbalt" juriskonsult a-st 1934, a./s-i „Rauaniit" juriskonsult a-st 1937, ühtlasi a-st 1937 a./s-i „Tekla" ja a-st 1938 a./s-i „Cotton" juhatuse liige.

Isikl. jm. saadud andmed. *T.*

* **ANDERSON, Walter Artur Aleksander,** rahvaluule- ja kirjandusteadlane, on jätkanud rahvaluulekogumist eesti lastelaulude ning -salmikute (kogu suurus 1. apr. 1939 58 654 lk.) ja saksa lastelaulude alal kodumaal, kogunud 1925 kuni 1929 San Marino vabariigis kooliõpilasilt kokku üle 3000 lk., millest avaldanud kolm vihku muinasjutte: „Novelline popolari sammarinesi" I (*Acta* B X_5, 1927), II (*ibid.* XIX_3, 1930, eriraamatuna 1929) ja III (*ibid.* XXXI_2, 1934, eriraamatuna 1933). — A-i teisist teoseist on nimetada suur monograafia ühe rahvusvahelise naljandi kohta (Aarne-Thompson 1360 C) „Der Schwank vom alten Hildebrand. Eine vergleichende Studie" (*Acta* B XXI_1 ja XXIII_1, 1931); eesti-ainelisi uurimusi rahvaluule alal: „Die Marspanik in Estland 1921" („Zeitschrift des Vereins für Volkskunde in Berlin", a-k. 1925/26, vihk 4), „Die Universität Dorpat in der estnischen Volksüberlieferung" (Õp. E. S-i Aastaraamat 1928, Tartu, 1930), „Das Lied von den zwei Königskindern in der estnischen Volksüberlieferung" (Õp. E. S-i Toimetused XXVI, Tartu, 1932), „Studien zur Wortsilbenstatistik der älteren estnischen Volkslieder" (*Acta* B XXXIV_1 ja Eesti Rahvaluule Arhiivi Toimetused 2, Tartu, 1935), „Ein neues Dokument über den estnischen Metsik-Kultus aus dem Jahre 1680" (*Acta* B XXXII_5, 1934; koos H. Laakmann'iga), „Ein französisches Zauberbuch in estnischer Übersetzung" (Suomalais-ugrilaisen Seuran Toimituksia LXVII, Helsingi, 1933), „J. H. Rosenplänteri eesti muinasjutud" („Suomi" V, 16, *ibid.*, 1933); eesti mündileidude kohta: „Der Chalifenmünzfund von Kochtel" (*Acta* B VII_2, 1926; koos R.